

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ARG. (YEAR) 28.

LÖSNUMMER 5 CENTS.

WINNIPEG, MANITOBA, TORS DAGEN DEN 22 JANU. RI 1920.

LÖSNUMMER 5 CENTS.

No. 4.

FRANKRIKE HAR PRESIDENTVAL

PAUL DESCHANEL HAR BLIVIT VALD

CLEMENCEAU VAR ICKE KANDIDAT.

Från Versailles meddelades den 17 jan., att deputeradekammarans president Paul Deschanel blivit vald samma dag till den franska republikens nye president. Av 853 senatorer röster fick han 734. Hans rivaler före valet voro Briand, Millerand, Jonnart, men de förklarade sig icke vara kandidater. Deschanel var således så gott som utomtänad.

Frankrikes näste president har sedan 1898 gång på gång blivit omvald till deputeradekammarans president. Han har i många år varit en av de mest framstående ledarna av fransk politik. Hans förklarande blev tredies statschef, och han föddes under landsföret i Brussel 1856. Han studerade lagvetenskap och blev regerings statsrådschef eller prefekt. Men sedan 1885 har han i deputeradekammarans representatör Eure och Loire-kretsen. Han anses för kammarans förnämste man både såsom person och talare. Han blev rikstyg till en av hustrun, som bringat honom en årlig inkomst av 800,000 francs.

Deschanel tillhör det moderata partiet, men han är tillräckligt radikal i sina åsikter och har gjort kraftiga insatser för arbetarförskäring och äldre-domsensioner.

MAMMONSDYRKARE.

FÖRR OCH NU.

Från kajsarvädret i Rom dagar berättas om en Nero frigiten slav, Narcissus, som förfogade över en förmögenhet av 87 mil. kronor och ansåg ägaren till en förmögenhet av 1 1/2 miljon för en för sitt armode skulle djupt beklagansvärd individ. Narcissus var också sin tids rikaaste man, men de ansenliga förmögna hettan man känner från antikens dagar, upp till 300 a 400 miljoner kronor, och stora förmögna hettan förväntade sig på den tiden bättre än i vår. De giva minst 5 procent.

Oerhörda summor slog de romerska ämbetsmännen, som förvaltningsproviserna, under sig. Gaius, Syriaens prokonsul, uppgav över 100 miljoner denarer (mellan 60 och 70 miljoner kronor) och av den egyptiska konungen Ptolemäus, Auletos erhöjld han för den hjälp han lämnade dennes 10,000 talenter (omkring 45 miljoner kronor) sedan Cesar fört avpräst samma herskare 6,000 talenter (omkring 25 miljoner kronor). Den tempelkast, som Servillus Capio rövade ur staden Tolosa, lär ha uppgått till 15,000 talenter (över 65 miljoner kronor) och Crassus bortförd från Jerusalem sken i planing och värdeskräp 45 miljoner kronor. De rika romarnes ärsinkomster under kajsartiden voro mycket stora och kunde beräknas till mellan tre och fyra miljoner.

Men miljonärens omvärld under romerska kajsartiden överträffades vid av arbetliga stora sådana under medeltiden. I kalifornien rike fanns det män, som ägde orkade miljoner. Om en av dem, en machinist i Bassora, som levde på kaliforn Madrys tid, berättas att han hade en dagsinkomst av 100,000 dirham, motsvarande 90,000 kronor. Medeltidens rika fransman Jacques Coeur ägde en förmögenhet, som det är svårt att uppgiva med siffror. En ugriskapank för bedömning av dess storlek utgår ett skatt han fick betala belopande sig till 600,000 oca. (i nuvarande mynt 40 miljoner francs). Augustin Chigi, Julius II: genom sin konstnärlig bekant, ägde en årlig inkomst av 70,000 dukater i guld.

Ofantliga guldkatter följde i händerna på Nya världens erövare. Sådana betaldade Inka Atahualpa av Peru en lösepenning av 24 miljoner francs, en summa, som efter dåvarande pängningsvärde skulle motsvara minst det tiodubbla beloppet i våra dagar, och den guldrösten, som då höj till Europa, gjorde sig snart märkbar genom det växande antalet miljonärer. Mazarins förmögenhet uppskattade Voltaire till 200 miljoner francs, en summa som motsvarade minst fem gånger så mycket efter nuvarande pängningsvärde. Under Ludvig XIV:s tid växte miljonärerna upp som svampar.

Det 18:de århundradet uppvisar en lyx, vilken de rika privatmännen utvecklade i en sådan skala, att de till och med distanserade furstarna, som dock ofta skamlöst utsögn sina resp. länder. Greve Brühl, den sneriske Dresdenmecenat, depenserade årligen 6 miljoner kronor, och några spanska gränder skönte härigenom av Alba och Ossuna, hade årlinskomster av 2 miljoner mark, av vilka det mesta åfick till den oerhörda stora tjänstepersonens underhåll.

Ett miljonärernas sågoland var Ryssland. Trots det oerhörda slöseriet, samlade dock Potemkin en förmögenhet på 90 miljoner rubel och fän-

KUNGÖRELS.

Canadas Skandinaviska Storloge

LO.G.T. avhåller årsmötet den 10, 11 och 12 februari med början tisdagen den 10 kl. 8 1/2 e.m. Alla loger uppmanas insända ombudsfullmakter i tid och alla ombud eller ombuds ställföreträdare, som önska logis, torde medela sig med Alfred Egnell, 72 Boyle Street, Winnipeg, endera i brev eller vid ankomsten, i vilket senare fall Mr. Egnell träffas i Svenska Salmagasinet i Logan ave. nära Main street.

Storlogemötet öppnas med en större fest på tisdagskvällen med ett det allra godnattsprogram. I stället för att engagera en talare för ett långt, tröttnande föredrag komma tre talare att under en halv timme vardera utveckla följande ämne: "Goodtemplanorden och kulturarbetet, dess insats i nykterhetsrörelsen och nykterhetsrörelsens inverkan på den allmänna folkupfostran. Talare bliva Mr. Axel J. Carlson, red. Ingvar Olsen och prof. C. H. Lager.

Det övriga programmet kommer att bestå av solo, duett, kvartett och kör-sång, prolog, möjligen tablå samt musik.

Den 12 februari inlämna Winnipeg-logerna alla besökande goodtemplan till en gemensam bankett med program. Goodtemplare fjärran och när hälsas välkomna till Winnipeg.

Immigranterna emigrera.

Det meddelas i dagarna att över 2,000 utlänningar som arbetat i Minnesota, i dess gruvor, timmerlager och större fabriker, ha avrest till sina hemland under de två sista månaderna. Minnesotafabrikerna ha med anledning härav räkat i allvarsamma bekymmer, och till regeringen framlagt följande frågor: Vilka skola ersätta de utlänningarna på Minnesotaindustrierna, som nu övergavs? Skola amerikanska arbetare kunna ersätta dessa platser? De flesta som resa hem igen äro svenskar, normnän, danskar, italiener, tyskar o. österriktare. Anledningen till den ökade emigrationen anges dels den, att arbetarna önska återvända till sina anhöriga, dels prohibitionen. Dessa utlänningar ha utfört ett gott arbete och flera fabrikanter ha sagt, att de amerikanska arbetarna icke kunna ersätta dem. Immigrationslagarna ställa nu ganska svåra hinder för nya europeiska krafters inkommande i landet.

rik Jakubovs förmögenhet uppgick år 1847 till mera än 300 miljoner kronor.

Den avlidne Caffege har ju klagat öfver miljonärernas sorgliga lott och hur svårt de hade att bli tvit sina miljoner, och Bernhard Shaw har skrivit en liten bok i ämnet. Med häggemte nog ej allvar med sina klagovörder "de stackars rika", ehuru miljonärerna nu hava mera berättigade anledningar till missnöje med sin lott, ty man vill nu komma åt dem på fullt allvar och vår nya finanspolitik har i första rummet tagit sikte på de stora förmögna hettarna. Härvid står man på den ståndpunkten att de många miljonförmögna hettarna egentligen förvärvat under kriget och att miljonförmögna hettarna i allmänhet äro en av den modernas tidens företeelser. Det är en emellertid ett misstakt, ty miljonärer hava funnits i alla tider och de förmögna hettarna som i förfänt till samlets på enskilda händer, gävo icke nyttens efter i storlek.

ESPERANTO DOMT.

MODERSMALET MÅ FÖRBLI

ALLMÄNKRYGLIGA VÄRLDSFÖRBUNDET UTTALAR SIG.

Nordiska fredsförbundet har, som förut omtaladt, till åtskilliga personer och föreningar utsänt en rundfråga i världsspråkfrågan; man vill ha utrett "vilket språk, levande eller dött, som har största utsikterna att bli av de olika folken antaget som allmänt korrespondens- och talpråk vid sidan av det egna landets". På denna frågan har Allmänkrygliga världsförbundets svenska komité avgjort ett svar, i vilket det artificiella språket helt utdömdes såsom andlig förmedlingsfaktör.

Vår rörelse, heter det, står i närmsta kontakt med kyrkosamfundet och de religiösa rörelserna inom folket. Vi ha därvid tillfälle att noggrant bevittna vilken genomgående betydelse modersmålet har för ett folks religiösa liv och över huvud för hela dess högre andliga odling. Vill man nå ett folks själ, måste man känna dess språk.

Strävar man nu mot det målet att föra de olika folken i kontakt med varandra på djupare områden, såsom vår rörelse vill göra, så är det tydligt att världsspråkfrågan icke kan anses löst med antagandet av ett allmänt internationellt korrespondens- och talpråk. Ett sådant kände väl vara bekvämt att använda vid internationella möten och förhandlingar, men det skulle föga befrynda den djupare andliga odlingen. Ett dött språk kunde näppeligen räckta till för den levande kulturens ändamål, huru stora tjänster än latin och grekiskan ännu i dag göra de moderna språken genom att tillhandahålla internationella termer för nya begrepp. Ett artificiellt språk saknar bakgrunden av en nationell, som på det sättet blickar till säkra liv. Och antagandet av ett av de stora levande kulturspråken skulle ge den eller de nationer som uppbära detta en otillbörlig övertvikt i det allmänna kultursamfundet. Det är ju nämligen givet att ett språk, engelska, franska och tyska, äro de ledande inom den nuvarande västerländska kulturvärlden. De äro bärra av dennas högsta och djupaste odling i var sin säregna och karakteristiska utprägling. Dem alla måste den kända som vill på allvar tränga in i vad västerlandet äro bäst i tanke och dikt, i trosliv och stämningssyft. Denna insikt är också ganska utbredd inom de flesta mindre folk, och den bör icke försvagas. Därmedot har den ännu ej trängt tillräckligt igenom inom de stora kulturländerna själva, där därför icke sällan inkommer om de andra ledande språken och litteraturerna äro förvänsade vid ringa. Det vore sålunda av särskild stor vikt om en utveckling kunde ske på sådant sätt att engelskan och franskan bleve ännu mera spridda i Tyskland än nu är fallet, att långt flera fransmän lärde känna engelska och tyska, att i England tyska och franska mycket mera studerades och att även i Amerika någon möda nedlades i denna riktning. Skedde detta vore därmed utan tvivel ett stort och viktigt steg taget till folks förbördring, måhända det största som på språkbildningsområde kunde tagas.

UTRIKES NYTT.

— Det uppges att 49 länder komma att bli representerade vid judarnas världskongress, som skall hållas i Zurich, Schweiz, den 7-11 mars. Över 70 judiska välgörenhetsorganisationer ha inbjudits att sända delegater.

I en London-tidning har varit slyg en uppgift, att Lloyd George förutser, att han inte har någon politisk framtid vare sig inom unionistpartiet eller liberalerna och därför håller på med förberedelserna att skapa ett nytt politiskt parti.

— Det meddelas från Budapest att det monarkiska partiet satt i gång en kraftig propaganda till förmån för uppåttåendet av en engelsk prins på Ungerns tron. Hertigen av Connaught har särskilt blivit nämnt. Regeringen såges indirekt understödja propagandan i det att beriet ministerråd och politiskt ansåg att landet endast med Englands hjälp kan räddas från ekonomisk ruin.

— Kapten Gypsey Smith, zigenarevangelisten, som nu senast deltagit i världskriget, kom den 23 december till New York från England för att gifta sig med Miss Karin M. Tjäder, dotter till den mycket bekante missionären från Sverige, Richard T. Tjäder, som för någon tid sedan efter en ovanlig karriär, vilken ledde till rykte och förmögenhet, avled i South Beach, Conn.

— Den tyska rikskansliären Bauer har till en amerikansk tidningsman uttalat sig om läget, sådant som han ser det. Han anser, att om de allierade makterna vill hålla att ställa in för rätta hundratals officerare och ämbetsmän, skall det komma till inbördeskrig i Tyskland. Fullständig ekonomisk och industriell ruin hotar landet därrest ett större län från utlandet kunna erhållas. Om de allierade makterna insåga sanningen av detta och handlade därefter, skulle den nuvarande regeringen kunna stabiliseras och skulle man småningom återkomma till normala ekonomiska förhållanden och Tyskland skulle vara i stånd att lösa de förbindelser, som pålåg landet i fredstraktaten i Versailles.

— Paris den 15 jan. Högt domstolen har utfärdat ett beslut till Hölländska regeringen med beström om att förre tyske kejsaren utlämnas att av en speciell domstol rannsaka för högsta brottlighet mot internationell moral och de mellanstatliga traktaternas oräknlighet. De allierade och med dem associerade makter komma att uppställa en speciell domstol, som kommer att tillförsäkra den anklagade rätt att försvara sig. Denna domstol kommer att bestå av fem medlemmar, valda från de fem allierade makterna England, Frankrike, Italien, Japan och Förenta Staterna. Domarna hava också till uppgift att bestämma straffet, som de komma att anse den anklagade skyldig att undergå.

— Influensan har åter angripit Chicago, telegraferades i början av veckan. 600 skoterskor voro den 19 jan. engagerade att bekämpa epidemjens spridande. 1,200-influensafall hade rapporterats.

SENASTE NYTT.

— Mrs. William Rockefeller avled den 17 jan. på Jekyl Island utanför Georgiakusten.

— Från Ottawa meddelades den 19 jan. att dödsdommen över P. Delorme, M. Allen och R. Lacombe i Montreal blivit officiellt bekräftad.

— Premiärministern David Lloyd George i London tydde 57 år den 17 jan. Han erhöjld med anledning därav många lyckönskningar.

— Den amerikanske ängaren Massimo stötte på en klippa och gick till botten, telegraferades från Stockholm den 19 jan. 49 personer gingo förlorade.

— I New York beslagtogs i början av denna vecka rudyckere till ett värde av \$3,000,000. Därmed började en kraftig kampanj för upprätthållandet av rudyckerbudet.

— Från Ryssland meddelas, att amiral Kolchak blivit arresterad i Irkutsk och följaktligen förlorat all kontroll över det allryska guvernementet i Sibirien.

— Från Hague, telegraferades den 19 jan., att den hölländska regeringen hade för avsikt att förmå förre tyske kejsaren att frivilligt överlämna sig åt de allierades disposition.

— Från New York telegraferades i början av denna vecka, att guvernör Smith i brev till De Valera uttryckt "upprigtiga lyckönskningar för den irländska republikens framgång".

— Till postmästare i Boston, Mass., har president Wilson den 17 jan. utnämmt Mr. R. M. Baker. Han är en republikan, och demokraterna äro följaktligen missnöjda med utnämningen.

— Från Washington telegraferades den 19 jan., att sekreterare Daniels skrivit till senatombuden och förnekat, att han sagt till amiral Sims 1917, att "Förenta Staterna vilka lagra krigs- och engelska marinsoldaterna samt försvarade varmt "The Naval Board".

— När den ryske generalen Kolchak blev tillfångatagen, kommo de segrande på samma gång i besittning av 80,000,000 punds. Detta var antagligen Rysslands största förtjänst. Telegrammet säger, att Kolchak arresterades i Njehnevsk den 27 dec. av en czechisk shock-bataljon.

— I hela Tyskland har krigslag blivit proklamerad med anledning av de oroligheter, som förra veckan ägde rum på många platser. Många personer hava under sammandragningarna dömts. General Noske, regeringschefen höll en tal i Reichstaget, där han förklarade den 17 jan., att ordningen var återställt i huvudstaden.

— På ön Haiti ägrepp ett band av 300 banditer Port au Prince den 15 jan. De amerikanska marinsoldaterna därtill döda, särade och tillfångatagna. Två amerikanska marinare särades, den ena ganska svårt. Det tros, att den läxa, som banditerna fingro, kommer att bli en hälsosam lärdom för dem.

BARMHÄRTIGHETSVERK AV NÖDEN

RADDA DE DÖENDE BÄRNET!

ETT UPPROP FRÅN CANADAS T. F. GENERALKONSUL.

Svenskar i Canada.

„För en kort tid sedan erhöjld under tecknad ett brev från en österrikisk flicka. Hon klagade där sin ödd. Hennes barn hade ingen gas, kläder stod det icke till att köpa, och det var kallt. Hennes klagomål voro sådana, att helt ofrivilligt nämna ögon fylldes med tårar.

Personen i fråga tillhör de förmögna samhällsklasserna; när eländet är sådant bland dessa, huru bör det då icke vara bland landets fattigare befolkning? Helt enkelt hemskt. Nöden är sådan, som vi icke kunna föreställa oss. Tusende och åter tusende barn dö av svält. Jag är själv fader, och bara tanken på, att mina två små flickor skulle skrika efter mat, och att jag icke skulle kunna tillfredsställa dem upprör mig. Att se dem långsamt tyna bort, deras runda och röda kinder smälta och bliva allt blekare, deras röda läppar allt blekare och blodfärgade och slutligen deras förtroendefulla ökyldiga ögon slutna för alltid, endast på grund av brist på föda, det kan jag icke föreställa mig, det vore för hemskt. Och dock är det sant, tusende och åter tusende föräldrar stå i dag maktlösa i Österrike och bevitna detta. De ropa till oss om hjälp! Skola vi icke i den mån det är oss möjligt bistå dem. Att icke göra det vore att göra sig medskyldig till dessa små ökyldiga varelsers undergång.

Landmän och landsamfund i Canada, i Sverige har hela befolkningen

FAMILJENAMN.

Huru de uppkommit.

Familjenamn uppträdde först i 11:de århundradet och då till en början som öknamn. Ända tillhå hade man nöjt sig med vad vi kalla förnamn, vilka för berömda män eller sådana som ofta vistades på resor ibland fullständiga hemort för att skilja honom från någon annan. De första tillnamnen, öknamnen, voro endast tillfälliga, växade ofta och voro mest av mera lustigt slag, ibland grova, ja, till och med anstötliga.

Men i det elfte århundradet började man giva borgarfolket namn efter deras yrke, vilka så småningom i det allmänna medvetandet stannade som tillnamn. Även en del öknamn började bli mera beständiga och ärvdes så småningom från den ena generationen till den andra, detta icke så mycket i Sverige som t. ex. England, där namn som Baker, Smith, Gardiner, Cook o. s. v. ju än i dag äro ytterst vanliga. Hos nordborna kallades vederbörande efter fadern med ett tillägg -son, ett rätt olämpligt sätt, då de flesta namn på -son ju ofta vilja förväxlingar. Sedan började man även taga namn efter ting i naturen, enkla eller sammansatta, efter adjektivet, och till slut uppkonstruerades helt enkelt namn. Vem dopnamn blevo familjenamn. Namn som de engelska King, Pope och de tyska König, Japet o. s. v. äro att hänföra till karnevalsuppgåren och folkskådespelen, där deras bärare spelat den roll som namnet anger. Adeln tog namn efter sina borgar och slott, bönderna efter vilga gårdar. Tyckte vederbörande att namnet icke passade, så ändrades det efter behag genom tillfogande eller borttagande av en eller flera bokstäver, genom omkastningar av stavelsers ord. På så sätt ha många av de egendomliga namn uppkommit vilkas betydelse man ej kan finna.

— Från London meddelades den 16 jan., att det råder fruktan för, att de ryska bolshevikerna skola rycka fram genom Polen. Bolshevikerna sägas nu hava över 2,000,000 soldater i fält under sitt kommando.

— President Wilson telegraferade den 16 jan. till den danske konungen sålunda: "Det gläder mig, att Versailles-traktaten, som jag hade äran att vara med om att upprätta, har vid de förenade makternas deponering av ratifikationerna trätt i kraft så tillvida, att det giver tillfälle för folket i Slesvig att uttrycka sin vilja med hänsyn till återförening med sitt kära moderland, därvid förverkligande ett av de ideal, som jag kämpade för".

— Den japanska regeringens utrikesdepartemang håller på att bereda en note för överlämnandet av provinss Shantung i Kina till den kinesiska makten, meddelas till en japansk tidning i San Francisco den 16 jan. Kommissionen var färdig att omedelbart öppna underhandlingar om denna sak, meddelar dispatchen. Som bekant fick Japan herraväldet i Shantung genom att i början av kriget utdriva tyskarna från maktens därstädes.

STOR EKONOMISK UTVECKLING

VÄNTAS FÖR SVERIGE UNDER KOMMANDE ÅRET

EN OMFATTANDE STRAJK PAGAR.

Under innevarande år tros Sveriges ekonomiska utveckling komma att taga ett långt steg framåt. Det är särskilt på de värdiga vattenkraftsresurserna man bygger dessa förhoppningar. Nya järnvägslinjer komma att byggas i norra delarna av landet och sammanlänkade med gamla järnvägsnätet. Frihamnar komma att inrättas eller förstoras. Många och mycket av detta är arbeten som uppskjutits under senaste fem åren på grund av kriget. Regeringen avser att göra stora beviljningar för utförandet av dessa planer.

Det ingår i planen att elektrifiera flera av statsbanorna, särskilt huvudlinjerna. Mellan Stockholm och Göteborg torde det inte dröja länge innan lägen på det elektriska dräkkratt.

Offentliggörandet av kajsar Wilhelm bres till zar Nikolaus har inom hela Skandinavien framkallat större sensation än någonting annat i förbindelse med de politiska händelserna före världskriget. Det står nu tydligt för en var som vill se, att kaisern framkallade kriget. I Sverige ha flera av stocholmsindvingarna bjudit sina läsare på den ena bredsidan efter den andra av dessa avslöjanden.

Enligt ett telegram från Stockholm ha svenska myndigheterna bestämt vägrat att tillåta amerikanska transportångaren "Buford" att landsätta på svenskt område de 249 från Amerika utvisade "röda", som hämsänts till Ryssland. De få ej landsättas ens för vidare befordran till Ryssland. Enligt samma telegram torde de komma att landsättas i Hangö, Finland, och \$450,522.

— Från London meddelades i början av veckan, att underrättelse ingått från Berlin, att regeringen därstädes beviljat respass för Italienska, engelska, franska och belgiska konsulär därtill. Konsulat komma sålunda att för de allierade regeringarna återupprättas i Tyskland för första gången sedan augusti 1914.

— Från Bombay meddelas i början av denna vecka, att bomullsfabrikanerna i det distriktet blivit stängda på grund av att 200,000 inhemskas arbetare gått ut på strejk. Från Ryssland har propaganda bedrivits obehindrat och med framgång. Ehuru situationen för närvarande icke är så omedelbart oroväckande, har den dock allvarsamma möjligheter.

Folkskolorna i Toronto ämta begära 25 procent påökning. Detta beaktat i stadens utgifter en ökning på \$450,522.

GIV!

(I anledning av insamling till de nödlidande i Wien).

Du Sveriges dotter eller son, varhållt du trömpar mätt din stig, lysa till det skri, som fjärran från, blott som en snyftning hinna dig. Det kommer från ett folk i nöd, vars barn som blöta skuggor stå och fästing långa efter bröd. Skall du de armars nöd förstå?

Och skall du öppna gjemild hand och bringa hjälp, vad du förmodar. At detta folk vid Donaus strand, som brått mot hungerdöden gå, ett folk, som förr i åra stannat, men nu prassas djupt i armad ner, ett folk, vars framtid är en natt i döden och där ej barnen leka mer!

Hos dem är ingen glädje kvar, och så och så och barna blick, Ack, många barn har mist sin far, på stridens fält, sin farvagn har fikt, Nej, kanske som han kom till skil men som en stackars krympning blott och väntar nu bland nöd och brist blott hungerdöden som sin lott.

Du bärger in i överflöd av goda gåvor, Gud dig gäva, så bryt de hungeriga ditt bröd och var ej grigriheten slav! Bed varj det granne göra sitt och drag till stacken du ditt strå! Se, kärleken har fannat vitt, och många bäcker bil en å.

Och vad du kärlek gjort för Herrens skull, som detta vill, det vara litet eller stort, det hör Hans kärlek till. Det är en dropp i den flod, som flyter tytt i stridens land men ger åt hoppöst hjärta mod och släcker hatets hemiska brand.

Du blir ej fattig, när du ger. Du blir i något Honor lik som steg från Härliheten ner att göra dig av kärlek rik och från sin Paders rika hus bragt gåvor hit åt världen all och länt en eid, som sprid ljus och plågarus stav förbrännas skall.

Ack värdm av denna kärleksgod, låt nödens folk din gäva få! Sänd över vatten glad ditt bröd, du har till övers här ändå! Och när du snart i skugg kvall ser varus brasam flamma skön, tänk på de små i fjärran tjäll, och bed så varmt för dem din bön.

Alfr. Eimblad.

— Från Malta telegraferades den 19 januari: "Krigskepp, väl beredda, av gå till Svarta havet för att försvära engelska undpdatör och intressen. Ifall bolshevikerna skulle ytterligare rycka framåt."

— Charles M. Schwab, stålagnaten, blev ständ i New York den 17 jan. för ärkränkning av Titus de Bobula, som begår \$500,000 i skadeersättning. Mr. Bobula enleverade för tio år sedan Mr. Schwabs brosdotter och gifte sig med henne. Nu påstår Bobula att Schwab kallat honom "crook", vilket dock Schwab förnekar.